

استراتژی خفه سازی، اکثرا از جانب گفتمان های حاکم حمایت شده است. در جوامع مدرن، قدرت در زندگی حضوری همه جانبه دارد و معمولا در گفتمان هایی مادیت می یابد که از جانب اعمال گویشی تغذیه می شوند. در واقع، گفتار انتقادی درباره سرکوب و اختناق در جوامع مدرن مانعی در برابر قدرت نیست، بلکه می توان آن را جزء لاینفک میکانیزم قدرت شمرد.

سکوت به اندازه گفتار برای برقراری ارتباط نقشمند است؛ یعنی به روش هایی متفاوت می تواند نقش عاطفی کلام را منتقل کند. در سکوت، تفکری عمیق بدون درک کلمات حضور دارد. بنابراین اگر سکوت را نقطه مقابل گفتار ندانیم، بلکه بخشی از زبان تلقی کنیم، می توان گفت که سکوت قصد تأثیر بر مخاطب بواسطه نگفتن و یا حذف اطلاعات زبانی را دارد.

هرچند گفتمان سکوت عبارتی متناقض نما به نظر می رسد، اما تناقضی در آن نیست. گفتمان سکوت مرزهای سکوت و همچنین مرزهای مجاز گفتمان های دیگر را تعیین می کند. گفتمان سکوت تنها سانسور نیست؛ سانسور می تواند دلیلی برای صورت گرفتن آن باشد. سانسور یعنی حذف چیزهایی که امکان حضورشان در متن وجود ندارد. گفتمان سکوت اما یعنی این که بیان هیچ سخنی جز در چهارچوبی که گفتمان حاکم تعیین می کند، ممکن نیست.

سکوت با منزوی ساختن دهان، آوا را قلمروزدایی می کند و از معنای مستقیم فراتر می رود. زیرا هر چیزی که غایب باشد، ردی از حضور آن بر جای می ماند و هر چیزی در صورتی می تواند حاضر باشد که غیابی نسبی داشته باشد. در اینجا این گفته «لاؤتسه» به خاطر می آید که "برای درک پر بودن، باید معنی خالی را درک کرد و بالعکس". در حالت سکوت، دهان دیگر اندامی مشخص در یک ارگانیزم نیست؛ دهان واقعی ناپدید شده است، بلکه یک روزنه ی چندظرفیتی ست و آنچه می بایست از آن بیرون آید و رها شود، در جای خود می ماند.

این گرفتاری می تواند بیانگر خشونت های گوناگونی باشد که در دنیای امروز به وفور دیده می شوند: جنگ و کشتار، تهدیدهای سیاسی، خشونت های جنسی و... که همه آنها از رنگ قدرت بر می خیزند و نتیجه ظاهری آن را شاید بتوان در تجسم لب های دوخته شده، بند دل های پاره شده، دهلیزهای از هم دریده شده و گلوهای گره خورده مشاهده کرد.

Suppression strategies have mostly been encouraged by the prevailing debates. In modern societies, power has an all-aspect presence in life, and is more materialized in dialogues that are fed by the function of "words". In fact, in these societies, not only critical discussions on suppression and strangling are not considered as an obstacle against power, but they can also be regarded as inalienable part of the mechanism of power.

Silence is equally as important as words in forming communications; meaning it can transfer the emotional part of words in different ways. There is a deep reflection in silence which makes it needless to comprehend words. Therefore if we do not consider silence as a counterpoint to words, and instead regard it as part of the language, we can say silence intends to impress the audience by not saying anything or, by eliminating the data perceived through words.

Although "Silent Dialogues" sounds like a paradoxical phrase, there is no contradiction in its meaning. Silent dialogues, define the borders of silence and also the authentic borders of other dialogues. Silent dialogues do not only refer to censorship; censorship can be one of the reasons why they are formed. Censoring means eliminating the things that cannot be presented in a context. Silent dialogues mean no words can be said except in the frame defined by the governing debate.

By isolating the mouth, silence controls the sound and goes beyond its direct meaning. A trace of presence remains in anything that is absent and things can only be present when they have a relative absence. There is a quote from Lao-Tse which says: "For understanding the full, one should understand the meaning of emptiness and the reverse". In the state of silence, the mouth is not a defined organ in an organism anymore; the real mouth disappears, and instead turns into a multi-capacity hole, therefore what has to emerge out of it, will stay where it is.

This issue can reveal the cause for much of the violence and aggression seen in our world today: wars and massacres, political threats, sexual violence,... they all arise from power and their apparent result can be observed in imagining sewn lips, broken and thorn apart hearts, and tied up throats.

Kambiz Sharif

Born in 1978, Tabriz, Iran

Solo Exhibitions:

2012 Neekoo Foundation, Vancouver, B.C., Canada

2011 Maah Art Gallery, Tehran, Iran

2007 Assar Art Gallery, Tehran, Iran

2004 Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran

2003 Saint Douze Art Gallery, Paris, France

2002 Seyhoun Art Gallery, Tehran, Iran

2002 "1 to 83 Minus 7", Installation, Iranian Artists' Forum, Tehran, Iran

Selected Group Exhibitions:

2016 Leila Heller Gallery, New York, US

2016 One Gallery, Art Brief II, Los Angeles, US

2015 Leila Heller Gallery, Art Dubai, UAE

2014 Meshkati Fine Art, Art14, London, UK

2012 Elliott Louis Gallery, Vancouver, B.C., Canada

2011 San Francisco Fine Art Fair, US

2011 Abra Gallery, Westlake Village, US

2011 International Art Expo, New York, US

2009 First International sculpture Festival, Tehran Museum of Contemporary Arts, Iran

Awards and Achievements:

Kambiz Sharif has won many awards including the Certificate of Achievement from the 1st International Sculpture Festival, the Association of Iranian Sculptors and the National Festival of Visual Arts Award, and the Award of recognition for Art and Cultural Activities from the Ministry of Art and Culture. He has also become the winner of the Third and Fourth Tehran Sculpture Biennial. His work is part of the permanent collection of Davis Museum, Boston, USA as well.

Kambiz Sharif's outdoor sculptures have been installed in many palaces including Elahiyeh Garden Art Museum, Iranian Artist's Forum, Vahdat Hall and The Iranian Embassy's open space in Paris, France.

کامبیز شریف

متولد ۱۳۵۷، تبریز، ایران

نمایشگاه های انفرادی:

۱۳۹۱ بنیاد نیکو، ونکوور، کانادا

۱۳۸۶ گالری اثر، تهران، ایران

۱۳۸۳ خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران

۱۳۸۲ گالری سنت دوز، پاریس، فرانسه

۱۳۸۱ گالری سیحون، تهران، ایران

۱۳۸۱ ۱۳ تا ۸۳ منهای ۷، اینستالیشن، خانه هنرمندان ایران، تهران، ایران

منتخب نمایشگاه های گروهی:

۱۳۹۵ گالری لایلا هلر، نیویورک، آمریکا

۱۳۹۵ گالری وان، لوس آنجلس، آمریکا

۱۳۹۳ گالری لایلا هلر، آرت دبي، امارات

۱۳۹۳ آرت ۱۴، لندن، انگلستان

۱۳۹۱ گالری الیوت لویی، ونکوور، کانادا

۱۳۹۰ آرت فرس فرانسیسکو، آمریکا

۱۳۹۰ گالری آبرا، وست لیک، آمریکا

۱۳۹۰ اکسپو بین المللی هنر، نیویورک، آمریکا

۱۳۸۸ اولین فستیوال بین المللی مجسمه، موزه هنرهای معاصر، تهران، ایران

جوایز و دستاوردها:

کامبیز شریف در طول فعالیت حرفه ای خود جوایز بسیاری از مسابقات و جشنواره های مختلف از جمله اولین جشنواره بین المللی مجسمه، مسابقه انجمن مجسمه سازان ایران، جشنواره ملی هنرهای تجسمی و سومین و چهارمین بینال مجسمه سازی تهران، از آن خود نموده است.

یکی از آثار وی جزء مجموعه دائمی موزه دیویس در بوستون، آمریکا می باشد.

مجسمه های فضای باز کامبیز شریف در مکان های مختلفی از جمله باغ موزه هنر الهیه، خانه هنرمندان ایران، حیاط تالار وحدت و باغ سفارت ایران در فرانسه نصب شده است.